

Stalino KELIU

LKP(b) KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR
RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANASEina 7-ji | 1952 m. birželio mėn. 20 d., penktadienis | Kaina 15 kp
metai | Nr. 47(611)

Gera! įdirbti pūdymus

Kovoti už aukštą žiemkenčių derlių yra kiekvieno kolūkiečio svarbiausioji pareiga, nes žiemkenčiai sudaro duoninių kultūrų aruodą. Žiemkenčių derliaus padidinimui, įdirbant pūdymus pagal mokslo ir pirmųjų patyrimo sukauptas žinias, reikalinga juos arti tris kartus. Ypatingai svarbu nesuvėluoti pirmojo pūdymo arimo, kurio savalaikis atlikimas turi didelės įtakos būsimam derliui. Tyrimo ir bandymo įstaigų įrodė, kad savaitės laikotarpiu suvėluotas pūdymo arimas sumažina derlių 5 procentais.

Įvertindami šį teiginį, dauguma mūsų rajono kolūkių pūdymų įdirbimui skyrė rimtą dėmesį, neprileido darbų eiliškumo. Greta pasiruošimo šienapiūtei ir pasėlių priežiūros darbų, „Artojo“, „Šetekšnos“, „Noriūnų“, „Sakalo“, „Aušros“, „Vėžionių“ ir visa eilė kitų žemės ūkio artelių įvykdė planines pūdymų arimo užduotis agrotechnikos mokslo reikalaujamais terminais. Piktžolių išnaikinimui suarti plotai buvo kultivuojami, akėjami. Viršijo pūdymų suarimo planą „Ateities“, „Aušros“, „Vėžionių“ žemės ūkio artelės, kurios žymiai praplės žiemkenčių pasėlių plotus. Įvertinant taisyklingo pūdymų įdirbimo reikšmę, „Piliakalnio“ kolūkio valdyba teisingai pasielgė spartindama įdirbimą ir jau suarė visą pūdymą antrą kartą, išvežant mėšlą.

Tenka pažymėti, kad praėjusiais metais keleto mūsų rajono kolūkių nariai įsitikino, kaip neigiamai atsiliepia į žiemkenčių derlių suvėlintas pūdymų įdirbimas. Iš tokių paminėtini „Upelio“, „Gedimino pilies“, „Juodpėnų“, „Paryžiaus komunos“ ir dar keletas kolūkių. Tačiau šių artelių valdybos nepadarė rimtų išvadų iš ankstyvesniais metais prileistų klaidų darbe ir dabar pūdymų ankstyvojo arimo terminus praleido be jokių priežasčių. Šių kolūkių valdybos laikosi žalingo įpročio arti pūdymus vieną kartą ir pavėluotai. Toks darbo būdas neatitinka paskutinio mokslo žodžio ir pirmųjų praktiško patyrimo, todėl jis yra kenksmingas ir kuo skubiausiai atsisakytinas.

Rajono žemės ūkio specialistų pareiga — neišleisti iš dėmesio centro gero pūdymų įdirbimo, laiduojančio žiemkenčių

derliaus padidinimą. Visu atidumu reikalinga sekti, kad pūdymų įdirbimas būtų vykdomas taisyklingai, pagal tarybinio agrotechnikos mokslo reikalavimus, nepažeidžiant geriausių terminų ir taisyklių, įvykdant darbus aukštakokybiškai. Suvėluotas pūdymo arimas ir jo kokybės sumenkinimas yra žemės ūkio specialistų — agronomų kontrolės ir aiškinamojo darbo stokos padariniai.

Reikalingą paramą kolūkiams pūdymų arimo darbuose privalo suteikti rajone esančios dvi MTS, aprūpintos galinga technika ir žemės ūkio specialistais. MTS vadovų pareiga užtikrinti aptarnaujamų zonų kolūkiams veiksmingą pagalbą ariant pūdymus. „Miliūnų“ ir „Tiesos“ kolūkiuose dirba be prasilenkimų su agrotechnikos taisyklėmis ir gerai veikiančia technika Kupiškio MTS VIII brigada, vadovaujama drg. F. Ubarevičiaus. Tačiau ne visi mechanizatoriai užsirekomenduoja pavyzdiniais kolūkiečių pagalbininkais. Yra faktų, rodančių, kad kai kurie mechanizatoriai, ypač Skapiškio MTS aptarnaujamose zonos kolūkiuose, darbą atlieka blogakokybiškai, nesusidoroja reikiama su pūdymų įdirbimo uždaviniais. Štai „Palangos“ kolūkyje stovi sugedę 2 MTS traktoriai. Skapiškio MTS agronomai, lankydami kolūkius, neparodo tinkamo reiklumo kolūkiečių teisėtiems reikalavimams. Šios MTS agronomai Z. Binkienė, D. Puodžiūkytė mažai gilinais į pritvirtintų kolūkių žemdirbystės klausimus. Nieko nepateisinamas yra toks jų nepareigingumas ir stoka atsakomybės jausmo svarbių uždavinių žemės ūkyje atžvilgiu.

Rajono partinės ir tarybinės organizacijos turi užtikrinti rūpestingą vadovavimą kolūkių valdyboms, MTS ir žemės ūkio specialistų būriui, kad pūdymų įdirbimas būtų atliktas aukštakokybiškai ir geriausiais agrotechniniais terminais, kas sudarys tvirtą pagrindą išauginti aukštiesiems žieminių kultūrų derliams. Geras pūdymų įdirbimas ir parengimas žiemkenčių sėjai yra svarbi darbų dalis kovojant už aukštus visuomeninių laukų derlius, tolimesnį žemės ūkio artelių stiprėjimą.

Stropiai rengia pūdymus

„Šetekšnos“ žemės ūkio artelės nariai, garbingai tesėdami duotąjį žodį draugui Stalinui, kovoja už aukštą žiemkenčių javų derlių. Kolūkyje baigiami

arti pūdymai, sudaromi didesni žemės masyvai.

Suarti pūdymai akėjami ir kultivuojami, naikinamos piktžolės.

J. Siliūnas

Socialistinis lenktyniavimas — laidas įsipareigojimams draugui Stalinui įvykdyti!

Siekiant aukšto derliaus

Kovodami už aukštakokybinę derliaus priežiūrą, „Adomynės“ kolūkio kolūkiečiai stropiai atlieka cukrinių runkelių ravėjimą, retinimą, purenimą bei apkaupimą. Darbuose pirmuoja I ir II laukininkystės brigados. Gera! organizavo pasėlių priežiūrą pirmosios brigados grandininkė Mašauskienė ir antrosios — Dilienė. Kolūkietės O. Jančienė, O. Pajarskaitė, E. Žilinskaitė, Šukienė ir kt. kasdien viršija išdirbimo normas.

Gera! prižiūrimi linų pasėliai IV laukininkystės brigadoje (brigadininkas drg. J. Lapienis). Savalaikis linų sėjos atlikimas taip pat užtikrins aukšto derliaus gavimą. Linų sėjos darbuose šioje brigadoje pasižymėjo A. Šinkūnas, St. Lapienis ir kt.

L. Diknys, M. Veitas

KOKSAGYZO PRIEŽIŪRA

„Neries“ kolūkio moterys, vykdydamos įsipareigojimus, duotus didžiajam Stalinui, įsijungė į kovą už aukšto koksagyzo derliaus išauginimą. Vadovaujant kaučiukininkystės grandies grandininkei J. Čepelytei, jos laiku ir rūpestingai atliko žemės purenimą ir piktžolių ravėjimą. Darbuose pasižymėjo moterys drg. drg. P. Vanagaitė, O. Šalkauskaitė, P. Valintienė ir kt.

Nemažą vaidmenį, organizuojant moteris kovai už aukštą derlių, vaidina ir kolūkio moterų taryba, vadovaujama drg. Tubienės. Tarybos nariai organizuoja moterų tarpe aiškinamąjį darbą, skleidžia pirmųjų darbo patyrimą.

K. Linaitis

ŽODI IŠTESĖSIME

Dar prieš išeidami į kolūkių laukus, mes, Kupiškio MTS traktorininkai, prisėmėme konkrečius įsipareigojimus. Siekiant juos sėkmingai įvykdyti, pagrindinis uždavinys — neprileisti traktorių prastovėjimų, kovoti už aukštą darbų kokybę. Mano vadovaujamos brigados traktorininkai kasdien kovoja už aukštą darbų kokybę, už racionalų laiko išnaudojimą.

Tuo tikslu dar iš vakaro parengiame darbui dirvą, o taip pat patikriname technikinį traktoriaus stovį. Esant nors mažiausiems defektams, juos nedelsiant likviduojame. Tai sudaro galimybę dirbti traktoriui be mažiausių sutrikimų bei gedimų.

Traktorininkas Antanas Žiurlys, dirbdamas traktoriumi „KD—35“, sėjos darbų planą įvykdė 195 proc.

Visi traktorinės brigados nariai kovoja už traktoriaus dalių apsaugojimą nuo susidėvėjimo. Tuo tikslu visada filtruojamas kuras, reguliariai plaunami filtrai, keičiamas tepalas.

Siekiant pilnai išnaudoti techniką, įvykdžius laukų darbų planą „U—2“ pritaikysime pašarų gamybai, kaip dobilų plovimui, siloso gamybai bei javų kūlimui.

Šiuo metų mano vadovaujama traktorinė brigada sparčiai ruošia pūdymus žiemkenčių sėjai „Miliūnų“, „Tiesos“ kolūkiuose.

Kovodami už aukštakokybinį sutarčių su kolūkiiais įvykdymą, mes tesėsime duotąjį žodį draugui Stalinui.

F. Ubarevičius

Kupiškio MTS VIII traktorinės brigados brigadininkas

Trukdo laimėjimus

„Noriūnų“ kolūkyje vis dar pasitaiko žemės ūkio artelės įstatų pažeidimo faktų, kurie trukdo kolūkiui siekti naujų laimėjimų. Ketvirtoje laukininkystės brigadoje dar nepilnai išartos ežios, kas trukdo sėjos mainos laukų sudarymui. Pats brigadininkas Antanas Starkus pasisėjo netoli namų 1 ha rugių, kas neleidžiama pagal žemės ūkio artelės įstatus.

II laukininkystės brigadoje arklų fermų vedėjas P. Augustis darbo laike neišduoda arkliams avių, šerdamas jomis savo buvusią kumelę. Tas pats Augustis neteisėtai virš turimos 60 arų sklypelio normos išarė apie 5 arus kolūkio visuomeni-

niais javais apsėtos žemės, kur pasisodino daržoves, apie ką gerai žino brigadininkas P. Gabrėnas. Panašiai pasielgė, brigadininkui sutinkant, kolūkietis P. Balčiūnas, išaręs apie 4 arus kolūkio žemės ir pasisėjęs miežių.

Blogai prižiūrimi kolūkyje viščiukai. Viščiųukų prižiūrėtoja B. Lupeikienė grobsto viščiukams skiriamą pašarą, blogai prižiūri viščiukus.

Kolūkio valdyba, pirmininkas K. Masilionis turi atkreipti dėmesį į savivaliavimo kolūkyje faktus ir nedelsiant juos likviduoti.

V. Židupys, B. Klevas

TARYBŲ Lietuvoje

Geležinkelinio dienos garbei

RADVILIŠKIS. Radviliškio stoties vagonų depe vis labiau plečiasi socialistinis lenktyniavimas Geležinkelinio dienos garbei. Garbingai vykdo savo įsipareigojimą kompleksinę automatinį sankabų remonto brigada, kurią sudaro komunistas elektros suvirintojas drg. Melchovas ir šaltkalviai stachanovininkai drg. drg. Verdingovas bei Sabaliauskas. Pritaikiusi šalies novatoriaus geležinkelinio drg. Lobzenevo

priešakinį remonto metodą, ši brigada žymiai pakėlė darbo našumą ir beveik pusantro karto sumažino remonto savikainą. Brigada pirmoji depe pasekė A. Žandarovos bei O. Agafonovos pavyzdžiu ir visas operacijas atlieka tik labai gerai.

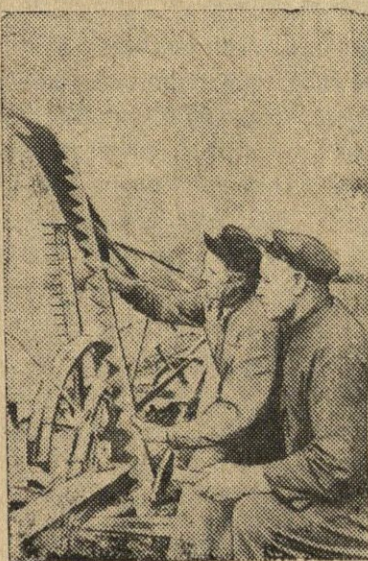
Depo kolektyvas įsipareigojo iki Geležinkelinio dienos žymiai viršyti 7 mėnesių riedmenų remonto planą, atremontuoti sutaupyti medžiagų sąskaita ne mažiau kaip 10 vagonų.

Produktyvumą keliant

JONIŠKĖLIS (ELTA). Joniškėlio tarybinio ūkio kolektyvas sėkmingai kovoja už laiske draugui J. V. Stalinui prisiimtų įsipareigojimų įvykdymą. Taisykdomos priešakinius Karavajevo tarybinio ūkio novatorių darbo metodus, melžėjos nuolat kelia gyvulių produktyvumą. Karvės melžiamos griežtai pagal grafiką—3—4 kartus per parą. Karvės papildomai gauna žaliųjų koncentratų ir sultingųjų pašarų, kas didina jų produktyvumą.

Dabar iš kiekvienos karvės per parą primelžiama po 20—30 ir daugiau litrų pieno. Daugiausia primelžia melžėjos M. Černiauskaitė, V. Vinogradova ir M. Isakova. Per 5 mėnesius kiekviena jų vidutiniškai primelžė iš kiekvienos karvės daugiau kaip 2.400—2.600 litrų pieno.

Iš viso tarybiniam ūkyje šiomet iš kiekvienos karvės jau primelžta daugiau kaip po 2000 litrų pieno 3,8 procento riebumo.

Sėkmingai rengiasi šienapiūtei Kauno srities Panemunės rajono „Kelio į komunistą“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai.

Nuotrauka: kolūkio kalvis (iš kairės) K. Grigelis ir pirmosios laukininkystės brigados brigadininkas Juozas Aleksandravičius tikrina atremontuotą šienapiūvę.

M. Ogajaus nuotrauka!

(ELTA)

Partijos gyvenimas

Moterys kovoje už aukštą derlių

Dideli uždaviniai iškilo prieš kolūkinio kaimo moteris, kartu su visais Tarybų Lietuvos kolūkiečiais prisiėmusias kilnius įsipareigojimus laiške draugui Stalinui kovoję už aukštą šių metų derlių.

Aktyviai įsijungę į kovą už aukštų derlių išauginimą „Ateities“ kolūkio moterys. Energingai vadovauja ir nukreipia moterų darbą kolūkio moterų taryba. Ypač gerai dirba moterų tarybos pirmininkas, fermų vedėja E. Kireilytė. Derinant moterų tarybos darbą su kolūkio valdybos organizaciniu darbu, moterų tarybos pirmininkė visada dalyvauja valdybos posėdžiuose, kur bendrai aptariami ir moterų tarybos darbo klausimai. Konkretiai vadovauja moterų tarybos darbui ir kolūkio partinė organizacija, kuri ne kartą savo susirinkimuose svarstė moterų tarybos darbo klausimus. Pirminės partinės organizacijos sekretorius drg. L. Vosilaitė, pati būdama moterų tarybos nariu, visada konkrečiai padeda ir vadovauja moterų tarybos darbui. Aktyviai organizuoja moteris į socialistines lenktynes kovai už aukštą derlių moterų tarybos nariai V. Jakšienė, V. Masilionienė, O. Majauskienė. Taryba organizuoja laukininkystės brigadose garsinį laikraščių skaitymą. Moterys-aktyvistai — V. Šližytė, E. Leikaitė ir kt. atlieka šį darbą brigadose. To pasėkoje kolūkyje puikiai prižiūrimi cukriniai runkeliai, koksagyzas ir kt. pasėliai. Jie laiku nuravėti, apkaupiti. Kolūkyje stropiai ruošiamasi derliaus nuėmimui. Moterys O. Totorienė, V. Lukšienė, B. Simonavičienė, Kriauzienė, V. Šližytė ir kt. kasdien pasiaukojamai kovoja už aukšto derliaus išauginimą.

Neblogai dirba „Laisvės“ kolūkio moterų taryba (pirminin-

kas drg. Jasūnienė). Tarybos nariai pasiskirstė laukininkystės brigadomis, kur jos organizuoja garsinį laikraščių skaitymą, pasikalbėjimus ir kt. aiškinamąjį darbą. Tarybos pirmininkės iniciatyva organizuojamos paskaitos. Moterys O. Kumštienė, A. Tankūnienė, Liktarienė ir kt. kovoja už aukštą cukrinių runkelių, koksagyzo, bulvių derlių.

Stropiai įsijungę į kovą už aukštą derlių „Neries“ (pirmininkas Tubienė), „Šešupės“ (pirmininkas Masilionienė) moterų tarybos.

Tačiau yra dar moterų tarybų, kurios iš viso nieko nenuveikė. Visiškai nevadovauja ir nepadaeda moterų tarybai „Lukonių“ kolūkio partinė-kandidatinė grupė. To pasėkoje moterų taryba nieko neveikia. Nevystomas čia ir socialistinis lenktyniavimas kolūkiečių tarpe. Blogai taip pat dirba „Stalino keliu“, „Paryžiaus komunos“ kolūkių moterų tarybos. „Paryžiaus komunos“ kolūkyje beveik nesiruošiama dar ir derliaus nuėmimui, nekovojama už aukštą derlių, o moterų taryba taip dar nieko nenuveikė.

Moterų tarybų darbo sėkmė didele dalimi priklauso nuo partinių organizacijų vadovavimo. Tačiau kolūkių partinės organizacijos dar per mažai padeda, per mažai vadovauja moterų tarybų darbui. Menkai padeda moterų tarybų darbe ir Kupiškio MTS politinis skyrius.

Moterys kolūkiuose yra didelė jėga. Todėl per moterų tarybas būtina nukreipti šią jėgą į kolūkių stiprinimą, pirmoje eilėje į kovą už aukštą derlių.

O. Stanytė

Kupiškio MTS politinio skyriaus viršininko padėjėjas darbu tarpe moterų

TARYBINIŲ TAUTŲ DRAUGYSTĖ

Drisvetos ežero krante prasidėjo tarprespublikinės kolūkinės hidroelektrinės „Tautų draugystė“ statyba. Ši hidroelektrinė kuriamą Baltarusijos, Latvijos ir Lietuvos Tarybų respublikų ribų sandūroje. Ją statys Baltarusijos TSR Vydėnų rajono Molotovo vardo, Latvijos TSR Grivos rajono Sverdlovo vardo ir Lietuvos TSR Dūksto rajono Adomo Mickevičiaus vardo žemės ūkio artelių kolūkiečiai. Hidroelektrinė įgalins elektrifikuoti 11 Baltarusijos, Latvijos ir Lietuvos kolūkių. Nuotraukoje: būsimosios hidroelektrinės dubos kasimas. (ELTA).

ISISAVINO PROGRAMA

Sėkmingai užbaigę mokslo metus komjaunimo politinio švietimo tinkle politinis ratelis draugo Stalino biografijai nagrinėti prie Kupiškio miesto vykdomojo komiteto. Gerai žinias perteikė propagandininkas drg. B. Petrauskaitė. Klausytojai V. Jankauskaitė, Bartuševičiūtė, G. Totoris, Miciūnaitė ypač gerai įsisavino žinias.

L. Melnytė

Pionierių veikla

Pavyzdinčiai tvarko pionierių kambarį Subačiaus vidurinės mokyklos pionieriai. Čia leidžiamas sienlaikraštis, yra foto montažas „Lenino gyvenimas ir veikla“. Čia yra pionierių darbo planas, rengiamos sueigos ir kt.

Z. Butvilas

TRUMPAI

SPARČIAI VYKSTA pūdyto dirbimas „Artojo“ kolūkyje. Pirmąja kolūkiečiai N. Rapkauskas, Greibus, Merkys, A. Žilinskas ir kt.

A. Vėjelis

RUOŠIASI DAINŲ ŠVENTEI

„Šešupės“ kolūkio jaunimas. Šalia dainų mokymosi stropiai repetuojami ir tautiniai šokiai. Ypač gerai mokosi M. Varkalytė, J. Augustauskas, S. Daukas, I. Tonkaitė ir kt. A. Štirka

SKAITYTOJŲ LAIŠKAI

ŠIRGINGI PADĖKOS ŽODŽIAI

Niekur daugiau pasaulyje taip nesirūpina vyriausybė darbo žmogaus sveikata, kaip Tarybų šalyje. Draugo Stalino tėvišką globą jaučia kiekvienas žmogus. Nebuvo girdėti buržuazinės valdžios laikais Lietuvoje, kad darbo žmogui būtų leidžiama pasinaudoti sanatoriniu — kurortiniu gydymu. Tuo galėjo naudotis tik kapitalistai — piniguočiai ir aukštieji valdininkai. Sergas darbo žmogus buvo pasmerktas mirčiai, nes neturėjo lėšų apmokėti už gydymą.

Dėka Tarybų valdžios nuolatinių rūpinimosi darbo žmonių sveikata, aš jau trečią kartą per septyniolika metų galiu pasinaudoti sanatoriniu gydymu

Palangos kurorte nemokamai. Šios savo laimės ir džiaugsmo aš negaliu aprašyti, nei apsaityti.

Kurorte gydosi, ilsisi ir praleidžia atostogas tūkstančiai tokių dirbančiųjų, kaip aš. Visi naudojamės gerais įrengimais, patogumais ir naujaisiais gydymo būdais.

Atsidėkodamas Tarybų valdžiai, komunistų partijai ir asmeniškai draugui Stalinui už tėvišką rūpinimąsi, aš pasižadau dirbti iš visų jėgų, kad nors maža dalimi prisidėčiau prie taikos visame pasaulyje išsaugojimo ir darbo žmonių pergiles statant komunizmą.

Justinas Grigas

Kupiškio raikopsąjungos darbuotojas

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Užtikrinti traukimosios darbo jėgos priežiūrą“

Tokiu pavadinimu straipsnis buvo patalpintas „Stalino keliu“ Nr. 13(577). Jame nurodyta į tai, kad „Pakupio“ žemės ūkio artelėje grobstomi pašarai, mažas dėmesio skiriama traukiamajai darbo jėgai.

Rajono žemės ūkio skyrius praneša, kad zootechnikas drg. Guogis, glaudžiai bendradarbiaudamas su kolūkio pirmininku drg. Zizu, įvedė griežtą pašarų apskaitą. Prieš pašarų grobstytojus taip pat imtasi griežtų priemonių.

VOLGA SUSIJUNGĖ SU DONU

Lenino—Stalino partijos įkvepiama ir vadovaujama tarybinė liaudis laimėjo naują puikią pergalę: Volgos vandenys visiems amžiams susijungė su Dono vandenimis. 1952 metų gegužės 31 d. tarpusavyje nusitęsė ištisinis vandens kelias. Įvykdyta daugiametė mūsų liaudies svajonė apie dviejų didžiųjų Rusijos upių sujungimą. Ši diena įeis kaip šviesi data į mūsų liaudies, pergalingai kuriančios komunizmą, didžiųjų darbų ir laimėjimų metrašty.

Sudėtingą kelią teko nueiti Dono vandeniui. Trys galingos siurblių stotys, išdėstytos nuosekliai viena po kitos, pakėlė vandenį į 44 metrų aukštį — iki takoskyros lygio. Iš ten, per šliuzų sistemą, Dono vanduo nusileido 88 metrus — Volgos link.

Volgos—Dono kanalas, 101 kilometro ilgio, yra grandiozinis hidrotechninis įrenginys. Jo trasoje išdėstyta (be Cimlans-

kos vandens saugyklos ir hidroelektrinės) 13 šliuzų, 7 vandens nuleidimo užtvankos, 9 prieplaukos, 3 vandens saugyklos, kurių bendroji vandens atsarga sudaro šimtus milijonų kubinių metrų, ir daug kitų įrenginių.

Gilus kanalas prasideda prie miesto — didvyrio — Stalingrado sienų. Jis praeina per stėpių apelių išraižytas vietas ir, perskrodždamas Jergenio aukštumą, į pietus nuo Kalačo miesto įsilieja į Doną. Kanalu jau nuplaukė pirmieji laivai.

Siekimas ištaisyti „klaidą“, kurią padarė gamta, išskyrusi Jergenio aukštumą dvi galingas upes, kilo rusų tautoje dar seniai. Apie 30 Volgos ir Dono sujungimo projektų buvo pateikta ligi Didžiosios Spalio revoliucijos. Bet dvarininkiškoji — buržuazinė Rusija, atsilikusi ekonomiškai ir techniškai, nepajėgė įgyvendinti nė vieno

projekto. Tik tarybinė liaudis, išvadauta iš kapitalistinio išnaudojimo, sėkmingai kurianti, bolševikų partijai vadovaujanti, šviesiuosius komunizmo rūmus, pajėgė išspręsti istorinį uždavinį sujungti penkias šalies europinės dalies jūras į vieningą vandens transporto sistemą.

Kanalas pastatytas tvirtai — amžiams! Kanalo trasoje atlikta 66 milijonai kubinių metrų žemės darbų. Į įrengimus suklota apie milijonas kubinių metrų betono ir gelžbetonio.

Volgos—Dono kanalo statyba vyko negirdėtai sparčiais tempais. Darbai trasoje prasidėjo 1948 m. vasarą. Iš pradžių buvo numatyta sukurti kanalą per šešerius metus. 1950 metų gruodžio mėn. Tarybinė vyriausybė nutarė sumažinti terminą 2 metais. Statytojai garbingai įvykdė Tėvynės uždutį.

Volgos—Dono kanalas yra pirmoji iš didžiųjų komunizmo statybų, vykdomų mūsų Tėvynės erdvėse draugo Stalino

iniciatyva. Visa šalis dalyvavo dviejų galingų Rusijos upių sujungimo darbuose. Didinga statyba buvo gausiai aprūpinta labiausiai priešakine šiuolaikine technika. Pakanka pasakyti, jog betono klojimas buvo pilnutinai mechanizuotas. 98 procentai žemės darbų buvo atlikti mechanizmais. Visų kitų statybų darbų rūšių mechanizavimas siekė 90 procentų.

Šaltą vasario 1 d. dieną Karpovkos sūrblių stotyje buvo paleistas pirmas galingas siurblys. Jis pradėjo perpumpuoti vandenį iš Dono į Karpovkos vandens saugyklą, pakeldamas jį į 13 metrų aukštį. Balandžio mėn. stojo rikiuotėn Marinovkos siurblių stotis, kelianti vandenį iš Karpovkos vandens saugyklos į Beraslavkos — dar 22 metrus. Iš čia trečiosios stoties siurbliai pakėlė vandenį 9 metrus. Aukščiausia — Varavrovkos vandens saugykla teikia Dono vandenį tam ruožui, kur kanalas nusileidžia į Volgą.

Gegužės 24 d. buvo atidary-

tas kelias vandeniui į takoskyrą ir toliau — į Volgos nuolaidumą. Srovė, įveikdama vieną šliuzą po kito, tekėjo į Volgą.

Gegužės 31 d., dienos metu Dono vanduo prisiartinio prie Volgos. Kai Dono vanduo pasirodė už antrojo šliuzo vartų, priešais iš pirmojo šliuzo vartų galinga srove pasileido Volgos vanduo. Čia, tarp pirmojo ir antrojo šliuzo, abi upės susitiko.

Tai buvo neužmirštamas iškilmingas momentas. Tūkstančiai džiūgaujantių žmonių, susirinkusių šioje vietoje abiejose kanalo krantuose, šlovino didįjį tautų vadą Josifą. Visarionovičių Staliną, Volgos — Dono vandens kelio statybos iniciatorių.

Dabar kanale baigiami pastatiniai apdailinimo darbai. Upeiviai rengiasi pradėti reguliarią krovinių ir keleivinių laivų navigaciją.

V. Vavilovas

Gera! prižiūrėkime visuomeninius gyvulius, stiprinkime pašarų bazę!

GARBINGAI TESĖKIME VADUI DUOTĄJĮ ŽODĮ

Neseniai Kupiškio miesto kolūkių valdyboms daug padėtos namų salėje įvyko rajono jo prieauglio kontraktacija pas kolūkių pirmininkų, fermų ve- kolūkiečių, darbininkus ir tar- dėjū, laukininkystės brigadinin- nautojus, o taip pat savo prie- kų, vėtsanitarų, statybos brigadų auglio išsaugojimas nuo kritimo: brigadininkų ir žemės ūkio spe- cialistų pasitarimas visuomeni- nės gyvulininkystės išvystymo, tės išvystymo planus, rajone tvirtos pašarų bazės sudarymo yra ir atsiliekančių, kuriuose ir visuomeninių gyvulių aprū- pinimo erdviomis ir gerai pa- ruoštomis žiemojimui patalpo- mis klausimais. Pasitarime da- lyvavo virš 250 atsakingų kol- ūkių darbuotojų ir žemės ūkio specialistų.

Pasitarime platų pranešimą gyvulininkystės išvystymo ir pa- šarų bazės sudarymo klausimu padarė rajono žemės ūkio sky- riaus vedėjas drg. M. Šaka, ku- ris pažymėjo, kad dėka gerai ir „Musų rytojaus“ (pirmininkas organizuoto darbo pavasario sė- Parfionovas) kolūkyje. Galvijų jį eilė rajono kolūkių atliko 25 išvystymo planas įvykdytas tik dienomis anksčiau ir aukštesnia- 89 proc., kiaulių 23,7 proc., me agrotechnikos lygyje, negu paukščių 45,4 proc. Čia blogai praėjusiais metais. Labai gerai pavasario sėja atliko „Vėžionių“ (pirmininkas B. Tručinskas), „Šetekšnos“ (pirmininkas J. Pra- piestis), „Ateities“ (pirmininkas L. Barzdenis) ir kt. kolūkiai.

Rajone yra nemaža kolūkių, kurie svarbų dėmesį kreipia į visuomeninės gyvulininkystės išvystymą. Galvijų išvystymo planą viršijo „Laukų spartuolio“, „Lukonių“, „Tiesos“, „Aušros“, „Pakupio“ ir kt. kolūkiai. Kiau- lių fermos išvystymo planą įvykdė „Pakupio“, „Laisvės“ ir kt. kolūkiai. 19 rajono kolūkių mečių žolių, 5 ha vienmečių įvykdė avininkystės išvystymo žolių. Rintas dėmesys skiria ir baigia įvykdyti paukštinin- mas pašarų sukaupimui kol- kystės išvystymo planus. Šių ūkiuose „Šetekšna“, „Upelis“,

„Vėžionys“, „Miliūnai“ ir kt. Šalia rimtą dėmesį kreipiančių kolūkių į pašarinių kultūrų sė- jos plano įvykdymą, rajone ran- dasi atsilikėlių, kurie visai ne- pasėjo pašarinių ir silosinių kultūrų. Iš tokių paminėtini „Pa- ryžiaus komunos“, „Sakalo“, „Skodinio“ kolūkiai.

Šalia šių dviejų klausimų ly- giagrečiai yra svarbus visuome- ninio gyvulių aprūpinimo reikia- momis patalpomis klausimas. Organizuotai ir neblogai visuo- meninių pastatų statyba vyksta „Adomynės“, „Noriūnų“, Mary- tės Melnikaitės vardo, „Šešu- pės“ kolūkiuose, kur statoma po tipinę karvidę 100 vietų. Tačiau, bendrai paėmus, rajone randasi tokių kolūkių, kurie neorgani- zuoja visuomeninių pastatų sta- tybos. Tokie yra „Neries“ (pir- mininkas drg. P. Girklys), „Mi- tuvos“ (pirmininkas drg. P. Čiurlys), „Pirmūno“ (pirminin- kas drg. M. Jūpatovas) kolūkiai.

Baigdamas savo pranešimą drg. Šaka kvietė visus kolūkių pirmininkus, laukininkystės bri- gadų brigadininkus, fermų ve- dėjus, statybininkus ir žemės ūkio specialistus rimtai susirū- pinti visuomeninės gyvulinin- kystės išvystymu ir užtikrinti, kad laiku ir gerai būtų pasiruo- šta ir atlikta šienapiūtė ir pašarų silosavimas, gausiai aprūpinant visuomeninius gyvulius įvairia- rūšiais pašarais.

Po pranešimo įvyko gyvos diskusijos. Pasitarimo dalyviai išpareigojo dėti visas pastangas, kad prisiimti išpareigojimai draugui Stalinui būtų garbingai įvykdyti.

Statykime visuomeninius pastatus

Vienas svarbiausių uždavinių kolūkiuose — visuomeninių pa- statų statyba. Jau antri metai ji vykdoma mūsų rajono kol- ūkiuose. Dar žiemos metu įtei- kėme kolūkių valdyboms visuo- meninių pastatų statybų planus, buvo sudarytos statybininkų bri- gados ir numatytos medžiagos, iš kurių bus vykdoma pastatų statyba. Pirmajame ir antrajame metų ketvirčiuose eilė kolūkių išpirkio ir parsigabeno pilną kie- kį statybinės medžiagos, kaip, pav., „Šešupės“ ir „Aukštaičių“ kolūkiai.

Kai kurių kolūkių valdybų pastangomis gerai vykdomos visuomeninės statybos. „Šešu- pės“ (pirm. J. Latvėnas), „No- riūnų“ (pirm. K. Masilionis), M. Melnikaitės v. (pirm. A. Do- rondovas), „Adomynės“ (pirm. Pilipavičius) kolūkiuose stato- mos 100 vietų tipinės karvidės, „Vedrupio“ (pirm. Bočiulis) kol- ūkyje — žiedinė tarpkolūkinė plytinė ir t. t.

Tačiau yra eilė rajono kol- ūkių, kur sąmoningai žlugdomos statybos. Kuo galima pateisinti kad ir Mičiurino v. kolūkio pir- mininko K. Stanio apsilėidimą, kuriam pareikalavus, kolūkių statybos skyriaus specialistai apmatavo ir parinko tipinei kar- videi vietą, bet iki šiol jos sta- tyba nepražėdė. „Neries“ kol-

ūkio valdyba (pirm. P. Girklys) nepradeda statybos, teisindama- si tuo, kad nėra įrankių ir pan. „Aukštaičių“ kolūkio pirminin- kas drg. K. Petrauskas statybos brigadą sudarė iš 25 netinkamų šiam darbui žmonių. Anksčiau buvęs statybos brigadininkas, energingas statybininkas drg. Bartuševičius paskirtas fermos vedėju ir išsiųstas į kursų. „Aušros“ kolūkyje apmatuotą statybą vietą išarė ir apsėjo, „Vedrupio“ kolūkyje, nors ir vyksta statyba, bet statybos bri- gados nariai paskiriami kitam darbui. „Pirmūno“ kolūkio pir- mininkas drg. M. Jūpatovas tei- sinasi, kad tvarto statybą pa- rinkta per šlapia vieta ir brigadininkas, buožė Vilėniškis truk- do statybą. Be to, „Lukonių“ ir „Piliakalnio“ kolūkiuose sudary- tos per mažos statybininkų bri- gados ir neaprupinamos statybi- nėmis medžiagomis.

Kolūkių valdybos turi rimčiau susirūpinti visuomeninių pastatų statybomis.

Mes, žemės ūkio specialistai, kolūkių pirmininkai ir statybi- nių brigadų brigadininkai turi- me sau uždavinį — iki gyvulių žiemojimo pradžios pilnai įvyk- dyti visų statybų planus ir už- tikrinti geras žiemojimo sąlygas.

P. Einoris

Kaimo ir kolūkių statybos skyriaus vedėjas

ISIPAREIGOJIMUS ĮVYKDYSIME

Vykdydami išpareigojimus, priimtus laiške draugui Stalinui, gyvulininkystės srityje mes esa- me pasiekę kai kurių laimėjimų. Stambiųjų raguočių fermoje tu- rime 180 galvijų, iš jų 68 mel- žiamas karves. Planas viršytas. Kiaulių fermoje randasi 103 kiau- lės, iš jų 18 motininių. Avių fermoje planinė užduotis viršyta 110 procentų. Nepilnai išvystyta paukščių ferma, kurioje turi būti 450 paukščių, o turime tik 301.

Plėsdami pašarų bazę, be praėjusiais metais pasėto dau- giamečių žolių, šiais metais pa- didinome įsėjus 115 ha ir pa- sėjome vienmečių žolių 12 ha. Nemažus plotus apsėjome kito- mis pašarinėmis kultūromis.

Esamus trūkumus gyvulinin- kystės išvystyme ir pašarų ba- zės sudaryme aptarėme visuo- tiniame kolūkiečių susirinkime, apsvaistydami partijos ir vyriau- sybės priimtus nutarimus dėl šienapiūtės ir pašarų silosavimo atlikimo.

Numatėme konkrečias priemo- nes pieno primelžimui padidinti. Gyvulių produktyvumui pakelti daug dėmesio skiria fermos ve- dėjus drg. Gaidys.

P. Janonis

„Lukonių“ kolūkio valdybos pirmininkas

SUDARYSIME STIPRIĄ PAŠARŲ BAZĘ

Visuomeninės gyvulininkys- tės išvystymui ir gyvulių produk- tyvumui pakelti mūsų kolūkio valdyba kreipia ypatingą dė- mesį. Mes daug kartų ši labai svarbų klausimą svarstėme val- dybos posėdžiuose, dalyvau- jant atsakingiems kolūkio dar- buotojams, kaip laukininkystės brigadų brigadininkams, fermų vedėjams ir kt.

Mūsų kolūkis šiais metais žymiai geriau sprendžia visuo- meninės gyvulininkystės išvys- tymo klausimus, kaip praėjus-iais metais. Taip pat nemažą dėmesį skiriame į veislinio prie- auglio kontraktaciją, kurią jau įvykdėme ir žymiai viršijome.

Be to, pagrindinė priežastis, dėl kurios gyvulių produktyvu- mas buvo žemas, tai netinkama gyvulių priežiūra, mažas kiekis turimų sultingų ir koncentruotų pašarų. Atsimindami pernai me- tų klaidas, šimet stengiamės jų nekartoti. Vasarinių grūdinių kultūrų sėjos planą užbaigėme prieš didžiąją darbo žmonių šventę — Gegužės Pirmąją — aukštame agrotechnikos lygyje. Kada grūdinių kultūrų sėja buvo baigta, vykdėme pašari- nių kultūrų sėją. Pagal valstybinį

pašarinių kultūrų sėjos planą turėjome pasėti 62 ha daugia- mečių žolių, 5 ha vienamečių žolių, 27 ha bulvių, 8 ha pa- šarinių šakniavaisių ir 3 ha si- losinių kultūrų. Duotas planas buvo įvykdytas ir kai kurios kultūros net viršytos. Daugia- mečių žolių pasėjome 78 ha, vienmečių — 10 ha, bulvių — 27 ha ir t. t.

Reikia pasakyti, kad kolūkio valdyba, siekdama sudaryti tvirtą pašarų bazę, kreipia rim- tą dėmesį į pasiruošimą ir atli- kimą šienapiūtės ir pašarų si- losavimo. Dabartiniu metu šie- navimui inventorius atremontu-otas, apsirūpinta atsarginėmis dalimis. Pašarų silosavimui ruošiamos silosinės. Skapiškio MTS padedami, šiais metais numatome susilosuoti daugelį šimtų tonų siloso.

Būdami gerai pasiruošę šie- napiūtei, mes galėsime sudary- ti tvirtą pašarų bazę, pasiekti aukšto gyvulių produktyvumo, sėkmingai įvykdyti visuome- ninio gyvulių fermų išplėtimo planą.

J. Prapiestis

„Šetekšnos“ kolūkio pirmininkas

Pasigaminkime vitamininio šieno

Vitaminai gyvulininkystėje turi būti žalios spalvos ir nu- turi ypatingą reikšmę. Kartais vitaminų trūkumas gyvulių pa- šare pasireiškia eile liguistų reiškinių, vadinamų avitaminoze. Jos pasireiškimai labai įvairūs, — priklausomai nuo to, kurios vitaminų grupės trūksta pašare. Pasireiškus didesniajam vitaminų trūkumui, gyvulio organizmo veikimas susilpnėja, išsivysto masinės bergždumas, pasireiš- kia masinės ligos — rachitas, priešlaikinis pasenėjimas, su- mažėja organizmo atsparumas prieš infekcines ligas, o taip pat visuotinis išsimetimas, plau- čių uždegimas ir t. t. Ypatin- gai charakteringai tą galima pastebėti blogai prižiūrimose paukščių fermose. Paukščiai, negaudami pakankamo kiekio įvairių vitaminų, vienas kitą kapoja, pešioja plunksnas, jau- no anžiūsių viščiukai išsikapoja akis ir panašiai. Paukščių dės- lumas būna mažas. Kaip ir pas paukščius, taip ir pas kitus že- mės ūkio gyvulius, negaunant vitamino, naujų kartų gavimas smulkėja, o jų produktyvumas krinta bei pradeda siautėti tu- berkuliozė.

Norint turėti pašare vitaminų, o ypač šieno, tas pašaras tu- ri būti gaminamas anksti ir iš jaunos sodrios žolės. Pagal da- vestus valstybinius planus ir kolūkių valdybų išskaičiavimus šieno pareikalavimams gamy- binuose planuose, pašaras kiau- lių, paukščių ir veršelių šėrimui turi būti pagamintas tik iš vi- tamininio šieno. Jei motininė kiau- lė su paršeliais žiemos me- tu negauna koratino, nepasi- gamina vitamino, to vitamino negauna ir paršeliai. Tuomet paršeliai labai auga arba net ir krinta.

Vitamininis išdžiuvęs šienas

turi būti žalios spalvos ir nu- piautas tik prieš žolių žydė- jimą, nes žydėjimo metu ko- ratino didesnė dalis žūsta. Pa- gal visasajunginį pašarų tyrimo įstatutą nustatyta, kad koratino kiekis, iš kurio gaminasi vita- minas, ne vienodas atskirose žo- lių vegetacijos fazėse.

Gera! pagamintas vitaminin- nis šienas taip pat sutaupo dalį koncentruotų pašarų. Vitaminin- nis šienas privalo būti džiovi- namas tik žaginiuose, kad kuo daugiau apsaugoti nuo saulės spindulių, nes džiovinant prieš saulę žūsta koratinas, iš kurio gyvulio organizme gaminasi vitaminas.

Vitamininį šieną kiaulių ir paukščių šėrimui geriau naudo- ti susmulkintame pavidale. Vi- tamininiam šienai susmulkinti yra specialūs malūnėliai, vadi- nami universaliniais malūnė- liais, kuriuos įsigyti gali kiek- vienas kolūkis „Lietžemūktie- kime“. Šių gyvulių šėrimui vi- tamininis šienas duodamas sau- sas arba jovale.

Vitamininio šieno gamybai liko labai mažai laiko, todėl kiekvieno kolūkio valdyba ir gyvulininkystės darbuotojai į tai privalo atkreipti labai rimtą dėmesį ir imtis energingų prie- monių, siekiant jo pasigaminti kiek galima didesnę kiekį.

Stiprios pašarų bazės suda- rymas — svarbus šio meto užda- viny. Kolūkių valdybos, že- mės ūkio specialistai turi ge- rai suprasti, kad tik geras gy- vulių šėrimas žiemos laikotar- piu užtikrins jų produktyvumą. Visuomeninės gyvulininkystės vystymas, jos produktyvumo kė- limas yra valstybinės svarbos reikalas.

V. Stašys

Vyr. zootechnikas

Didžioji istorijos pamoka

Prieš vienuolika metų, 1941 m. birželio mėn. 22 d., hitlerinės gaujos užpuolė Tarybų Sąjungą. Šios kruvinos agresijos prieš mūsų šalį aktas buvo viso tarptautinio imperializmo ilgai ruošiamas. JAV, Anglijos ir Prancūzijos valdantieji sluoksniai sistemingai stūmė hitlerinę Vokietiją į karo prieš TSRS kelią. Jie aktyviai padėjo atkurti Vokietijos karinę mašiną, vykdė klatingą „nesikišimo“ politiką hitlerinės Vokietijos agresyvių veiksmų atžvilgiu, dėjo visas pastangas, kad drauge su ja izoliuotų Tarybų Sąjungą. Svarbiausią vaidmenį atkuriant Vokietijos imperializmo agresyviąją karinę mašiną suvaidino Uolstrito magnatai. Kaip tik tie milijardai dolerių, kuriuos amerikiečių monopolijos įdėjo į fašistinės Vokietijos karinę ekonomiką, suteikė hitleriniam režimui ginklą, reikalingą jo agresijai įgyvendinti.

Klatingasis hitlerinės Vokietijos užpuolimas prieš Tarybų Sąjungą buvo sutiktas su pasitenkinimu visų šalių imperialistinės buržuazijos. Pasaulinis imperializmas tikėjosi kruvinomis hitlerinių budelių rankomis sunaikinti jų nekenčiamą socialistinę valstybę — taikos, demokratijos ir pažangos tvirtovę, sutriuškinti revoliucinę darbo žmonių kovą kapitalo šalyse, nuslopinti liaudies išsivadavimo judėjimą kolonijinėse ir priklausomose šalyse. Amerikinio — angliškojo imperializmo „strategai“ pranašavo greitą hitlerinės Vokietijos pergalę prieš Tarybų Sąjungą. JAV kongreso narys Martinas Daisas 1941 m. birželio 24 d. pareiškė: „Po mėnesio Hitleris užvaldys Rusiją“. Kitas amerikinio imperializmo garsiakalbis Fletčeris Pratas rašė 1941 m. birželio 27 d.: „Tam, kad išgelbėtų raudonuosius nuo sutriuškino, kuris laukia jų pačių artimiausiu laiku, yra reikalingas stebuklas, panašus į biblijos stebuklus“. Laikraštis „Houston Post“ 1941 m. lapkričio 20 d. rašė redakciname straipsnyje: „Mūsų „geriausieji protai“ neturėjo jokių vilčių dėl Rusijos. Jie laukė, kad nacistai greit užkariaus šią šalį“.

Tarybinės liaudies didvyriškos kovos prieš hitlerinius grobikus dienomis, kovos, nuo kurios baigties priklausė visos žmonijos likimas, angliškiesiems — amerikiniams imperialistams galvojo tik apie Tarybų Sąjungos pasmaugimą, apie visų imperialistinių valstybių bendrojo fronto sudarymą prieš mūsų šalį. Apie tai ryškiai liudija slapta

L. Rūtėnas

Čerčilio memorandumas Anglijos ir JAV vyriausybėms, kuris buvo jo parašytas 1942 m. pabaigoje ir tapo žinomu 1949 metais. Tomis dienomis, kai prie Stalingrado sienų vyko lemiamos antrojo pasaulinio karo kautynės, kada tarybiniai milžinai prie Volgos tvirtovės gynė visų pasaulio tautų, tame tarpe ir anglų tautos, laisvę ir ateitį, Čerčilis savo slaptame memorandume rašė: „Būtų baisi katastrofa, jeigu rusai laimėtų... prieš senovines Europos valstybes. Tikiuos, kad Europos tautų šeima veiks kaip viena visuma, vadovaujama Europos... Jungtinių Europos Valstybių Tarybos“ (amerikinė vyriausybė, žinoma, išsireiškia „Jungtinės Europos Valstybės“ su prato kaip „Jungtinių Valstybių Europa“).

Kaip tik norėdami nusilpninti Tarybų Sąjungą, amerikiniai — angliškiesiems imperialistai neteikė jai karinės pagalbos ir, laukdami savo iškilingus pažadus, neatidarė antrojo fronto Europoje visų tarybinėje žemėje vykusių lemiamų kautynių metu. Sąjungininkų kariuomenė išsilaipino Prancūzijoje tik tuomet, kada hitlerinės Vokietijos likimas jau buvo nulėmtas dėka tarybinų ginkluotųjų pajėgų didžiųjų laimėjimų, kada net valdantieji Anglijos ir JAV sluoksniams pasidarė aišku, jog Tarybų Sąjunga įstengia viena savo jėgomis okupuoti visą Europą, tame tarpe ir Prancūziją iš hitlerinių barbarų jungo.

Savo pasaulinėmis-istorinėmis pergalėmis Tėvynės karo frontuose, pasiektoji vadovaujant didžiausiam visų laikų karvedžiui Generalisimui Stalinui, tarybinė liaudis ne tik paklupdė hitlerinę Vokietiją, bet ir kirtu triuškinantį smūgį visiems klasitingiems Amerikos-Anglijos imperialistų planams. Karas pasibaigė triumfaline Tarybų Sąjungos pergalė prieš visą pasaulinį imperializmą. Jis pasibaigė didžiausia socializmo ir demokratijos jėgų pergalė prieš imperializmą ir reakcijos jėgas. Tarybinės liaudies pergalė kare atvedė į pagrindinius pakeitimus pasaulinių klasinių jėgų santykyje Tarybų Sąjungos vadovaujamosios taikos ir socializmo stovyklos naudai.

Karas parodė visam pasauliui neįveikiamą Tarybų valstybės galią. Jis parodė, kad „Spalio revoliucijos pagimdytoji socialistinė santvarka suteikė mūsų

liaudžiai ir mūsų armijai didžią ir neįveikiamą jėgą“ (Stalinis). Drauge su tuo karas parodė imperializmo silpnumą, spartų jo bendrosios krizės gilėjimą, jo pilnutinio žlugimo neišvengiamumą.

Pokariniais metais tarybinė liaudis pasiekė naujas įžymias pergales taikaus darbo fronte. Mūsų liaudis, vadovaujama bolševikų partijos, sėkmingai įgyvendina stalininę komunistinės visuomenės kūrimo programą, įkvėpdama savo pergalėmis visų šalių darbo žmones. Neišmatuojamai išaugo Tarybų Sąjungos galia, jos tarptautinės pozicijos, jos įtaka visai pasaulinių įvykių eigai. Greta Tarybų Sąjungos auga ir stiprėja liaudies demokratijos šalys, didžioji Kinijos Liaudies Respublika, susijusios su mūsų šalimi nenutrūkstamais brolybės, klasinių interesų ir istorinio likimo bendrumo saitais. Milžinišką užmojį įgijo kolonijinių ir pusikolonijinių tautų išsivadavimo kova. Neįveikiama jėga naujo karo kursytojų kelyje tapo organizuotasis pasaulinis taikos šalininkų judėjimas, jungiantis šimtus milijonų žmonių visose pasaulio šalyse.

1941 metų birželio 22-ji yra rūstus perspėjimas visiems karo kurstytojams. Gėdingas plėšikiškos hitlerinių žmogėdrių avantiūros prieš Tarybų Sąjungą krachas primena, kas laukia tų sužūlėjusių bepročių, kurie, neatsižvelgdami į istorijos pamokas, ruošia naują karą prieš socializmo pasaulį.

Amerikinis imperializmas pokariniiais metais užėmė plėšikiško hitlerizmo vietą, kaip pretendentas į pasaulinį viešpatavimą ir kaip kruvinas pasaulinės buržuazijos žandaras. Bakteriologinio ginklo panaudojimu Korėjoje bei Kinijoje ir savo negirdėtomis piktadarybėmis prieš karo belaisvius korėjiečius ir kinus JAV imperialistai parodė, kad savo sužvėrėjimu ir barbariškumu jie pralenkė savo hitlerinius pirmtakus. Neatsitiktinai amerikiniai imperialistai savo pagrindinį dėmesį skiria šiandien hitlerinės karinės mašinos atkūrimui. Hitlerinių žudikų ir amerikinių gangsterių žvėriškųjų sielų giminingumas padėjo sudaryti jų atvirą karinę sąjungą.

Tačiau antrojo pasaulinio karo ir pokarinių metų įvykiai aiškiai rodo imperializmo silpnumą ir pasmerktumą. Mūsų laikais visi žmonijos keliai veda į komunizmą, o nemokšiški imperialistiniai nusikaltėliai savo avantiūromis gali tik paspartinti savo pačių pražūtį.

Utėlbusgaudžiai

(Mažas fejtonas apie didelę šlykštybę)

Vašingtone, Jungtinių Amerikos Valstybių sostinėje, yra Baltieji rūmai. Šiuose rūmuose gyvena JAV prezidentas. Rūmai balti, o šio laiko prezidentas nelabai baltas, o toks sau pilkai peleninis, utėlės, apkrėstos maro bakterijomis, spalvos.

Neseniai, kaip apie tai kalbėjo „Amerikos balsas“, Baltuosiuose rūmuose įvyko pasitarimas. Slaptas pasitarimas. Prezidentas tarėsi su savo valstybės sekretoriumi, tai yra užsienio reikalų ministru. Ministro vardas — Ačesonas.

— Na kaip? — paklausė savo valstybės sekretorių prezidentas.

— Apie ką klausiate, jūsų prezidentiškąjį didenybę? — išsilenkdamas, savo ruožtu paklausė valstybės sekretorius.

— Apie atominės bombos Nebijo ar bijo?

— Nebijo, jūsų prezidentiškąjį didenybę.

— Gaudyk utėles!

— Nesuprantu, jūsų prezidentiškąjį didenybę.

— Gaudyk utėles, aš tau sakau! Ne, ne taip! Utėles aš gaudysiu, o tu gaudyk blusas, — tu jaunesnis! O, blusos — jos šokinėja, aš nepavysiu... O utėles ir blusas prikimšime maro, choleros, šiltinės bakterijomis. Mes jiems parodysime, kaip kariauja kultūringi uolstritiečiai! Mes jiems parodysime!

— O Ženevos konvencija apie bakteriologinio karo uždraudimą, jūsų prezidentiškąjį didenybę?

— O kas tau — pirmą kartą? Gaudyk, mėtyk, o pats rėk: „Ir žinoti nežinau, ir matyti nemačiau!“

— Aha! Supratau, jūsų prezidentiškąjį didenybę. O Eizenhaueris?

— Pasakyk, tegu Eizenhau-

Apsaugokime linų pasėlius nuo kenkėjų

Siekiant išauginti aukštą linų derlių, būtina apsaugoti linus nuo jų kenkėjų. Vienas tokių pavojingų ir didelių nuostolių nešančių linų kenkėjų yra linų spragės. Tai smulkūs, tamsūs (mėlyni ir juodi), blizgūs, šokinėjantys vabaliukai, 1,2–2 milimetrų dydžio.

Spragės kenkia daugiausia daigams, nugraudamos skilčialapius ir vegetacijos kugelį. Stipriai sužaloti augmenys gali žūti. Jeigu nežūsta, tai pažeisti daigai išaugina 2–3 stiebus, bet šie, technologiniu atžvilgiu, visai nevertingi. Spragės yra jautrios dirvos drėgnumui. Sausesnės dirvos joms labiau patinka. Labai veiklios spragės yra karštomis saulėtomis dienomis. Vasaros generacijos laikotarpiu spragės gali vietomis apgraužti ir linų stiebus žievė. Spragės ypač žalingos yra tuo, kad jos perneša linų ligas nuo vieno augalo ant kito. Pažeisti augalai greičiau užsikrečia ligomis.

eris muses gauda! Muses taip pat galima bakterijomis įdaryti!

Prezidento pavyzdžiu visose Šiaurės Amerikos valstijose visi kongresmenai vaikosi blusų, utėlių, musių...

Kasdien lekia į Baltuosius rūmus žinios:

— Utėlių — šimtas tūkstančių.
— Blusų — pusė milijono.
— Musių — milijonas.

Kalba, kad rekordą sumušė Dalesas, — sugavo utėlę sulig žvirbliu didumo!

O kur? Ant Federalinio tyrimų biuro (FTB) viršininko Huverio švarko.

Huveris tik nesusipešė su Dalesu.

Huveris rėkia:
— Mano utėlė!

O Dalesas:
— O aš sugavau!

Sutaukė juos prezidentas: Huverui davė medaļį už tai, kad tokia nacionalinę utėlę nupešė, o Dalesui — už tai, kad jis tą utėlę sugavo.

Tarp utėlių, blusų, musių JAV panika. Kalba, kad viena taip pat nemažo dydžio utėlė, sugauta ant aukščiausiojo teišėjo Medinos baltinių, — pasikorė.

— Negaliu, — parašė ji, — pernešti pasibaurėjimo, kai ima tave į rankas toks žmogus, kaip mūsų prezidentas!

Nepadės prezidentui nei utėlės, nei blusos, nei atominės bombos!

Korėja bus laisva!
Korėja bus švari nuo utėlių, nors jos būtų didumo sulig generolu Ridžuėjum!

Vertė O. Kvietkauskaitė.
(Iš žurnalo „Perec“).

Naujos knygos

Marksas, K. Gotos programos kritika. V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl., 1952. 48 p. 5.000 egz. Rb 0,50.

Engelsas, F. Socializmo išsivystymas iš utopijos į mokslą. V., Valst. polit. ir moksl. lit.

1-kl., 1952. 84 p. Rb 1,00.
Stalinis, J. Dar kartą apie socialdemokratinį nukrypimą mūsų partijoje. Pranešimas KIVK VII išplėstiniam plenumui 1926 m. gruod. 7 d. V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kl., 1952.

128 p. 7.000 egz. Rb 1,55.
Suratas, S. P. TSRS užsienio politika Didžiojo Tėvynės karo metais.

(8-ji ir 9-ji paskaitos iš ciklo „TSRS užsienio politika ir šiuolaikiniai tarptautiniai santykiai“).

Redaktorius S. ZAUKA